

er bleven sat i Kundskab om Udskilningen.

§ 38.

Bestemmelserne i Udkastets § 38 om „Renter af Købesummen“ ere for Handelskøbs Vedkommende — med nogen Forskel i Formuleringen — i Indholdet overensstemmende efter alle de tre Udkast. Udkastets Regler for disse Køb stemmer ogsaa overens med, hvad der i Følge Handelssædvane maa antages for at være gældende dansk Ret baade med Hensyn til selve Pligten for Køberen til at svare Renter af Købesummen og med Hensyn til Fastsættelsen af Rentens Størrelse til 6 pCt. p. a.

Medens Renten ved Køb, i hvilke der er givet Henstand med Betalingen for en bestemt Tid, naturligvis først paaløber fra Kredittidens Udløb og saaledes altid er at anse som en egentlig Morarente, fastsætter Udkastet for alle Handelskøb, i hvilken saadan Henstand ikke er givet, Begyndelsestidspunktet for Rentens Paaløb til Leveringens Tidspunkt. Under denne Regel gaar da ikke blot de egentlige Kontant-Køb, i hvilke det er Meningen, at Betalingen skal erlægges straks ved Salgs-genstandens Levering, og hvor det derfor ogsaa er umiddelbart indlysende, at Renten bør paaløbe fra Leveringens Tidspunkt, men ogsaa de navnlig i den mindre Handel hyppig forekommende Køb, i hvilke der udtrykkelig eller stiltiende gives Henstand med Betalingen for en mere eller mindre ubestemt angiven Tid f. Eks. „til Saisonens Slutning“, „til Artiklen er indarbejdet“, „til Høsten er endt“, eller endog „indtil videre“, „indtil det passer Køberen“ o. l. Ogsaa for saadanne Købs Vedkommende gaar imidlertid den herskende Handelsopfattelse her som andetsteds bestemt ud paa, at Renten — som i Udkastet fastsat — skal svares fra Leveringen uden Hensyn til, at Tidspunktet for Køberens Betalingspligt da endnu ikke er inde, saaledes at Bestemmelserne i denne

Del af Paragrafen altsaa ikke i sit fulde Omfang angaar den egentlige Morarente, hvorfor Paragrafen ogsaa er anbragt i et Afsnit for sig, og ikke under Afsnittet „Om Forsinkelse fra Køberens Side“. Forklaringen af denne Regel maa søges deri, at Priserne alene kunne ansættes for Køb pr. Kontant og for Køb med Henstand for en bestemt Tid, derimod ikke for Køb, i hvilke Sælgeren ikke kan regne med Købesummens Indgang til noget bestemt Tidspunkt. Det er derfor blevet en naturlig, sædvanemæssig Opfattelse, at Prisen i saadanne Tilfælde er fastsat som en Pris pr. Kontant, hvoraf følger, at Køberen har at svare Rente for hele Tiden fra Leveringen indtil Betalingen.

Ved Forsendelseskøb er det paa den anden Side formentlig i vide Kredse Handelsbrug, at Sælgeren ikke beregner sig Rente, naar Betalingen erlægges ved Afladedokumenternes Modtagelse eller, saafremt Forsendelsen sker uden Benyttelse af saadanne Dokumenter, straks ved Godsets Fremkomst. Naar Køberen derimod ikke betaler til dette Tidspunkt, faar Bestemmelsen om hans Pligt til at svare Renter af Købesummen fra Leveringen sin fulde Betydning.

Det er klart, at Køberen ikke ved at hindre Levering kan blive befriet for at svare en Rente, som han skulde have svaret, hvis Levering havde fundet Sted, hvorfor Bestemmelsen om Køberens Pligt til at svare Rente fra Leveringen maa suppleres med en Regel om, at Renten, hvis Leveringen ved Køberens Forhold er bleven forsinket, paaløber fra den Tid, da Forsinkelsen indtraadte — hvilket Tidspunkt ikke nødvendigvis falder sammen med det Tidspunkt, da Leveringen skulde have fundet Sted eller „Leveringstiden“ i Udkastets Forstand jfr. f. Eks. § 18. For saavidt denne Bestemmelse vil medføre, at Sælgeren i Tilfælde af Køberens Forsinkelse med at afhente eller modtage kan beregne Renter fra et Tidspunkt, paa hvil-